

از چاقی تا فشارخون

salamat.gov.ir
lec.salamat.gov.ir
behdasht.gov.ir

از چاقی تا فشار خون

اگر هشتر خون شما بالا باشد و در عین حال، اضافه وزن داشته باشید؛ احتمالاً یکی از نخستین توصیه‌هایی که از پزشکتان خواهید شنید، این است که وزن کم کنید. واژه‌های چاقی و اضافه وزن در ادبیات عامه معمولاً معادل یکدیگر گرفته‌می‌شوند و گاهی به جای همدیگر مورد استفاده قرار می‌گیرند. اما این دو واژه برای پزشکان معنای متمایزی دارند. اضافه وزن، حالتی است که در آن، وزن شما از مقدار و وزن استاندارد بر حسب قد تجاوز کند ولی چاقی حالتی است که در آن، چربی ذخیره در بدن شما آنقدر افزایش یافته که تهدیدی جدی برای سلامت شما محسوب می‌شود. در هر صورت، اضافه وزن و چاقی از مهم‌ترین عوامل خطرساز هشتر خون بالا به شمار می‌روند و می‌توانند زمینه‌ساز ابتلاء به بیماری‌های غیرواگیری مانند سکته‌های قلبی و مغزی، دیابت نوع ۲ و برخی سرطان‌ها باشند. به همین دلیل، آشنایی با راه‌های کنترل و کاهش وزن می‌تواند به هشتر خون بالا کمک کند و در صورتی که به آن مبتلا شده باشید، از پیشرفت و تشدید آن جلوگیری نماید.

نمایه توده بدنی (BMI) و وزن ایده‌آل

نمایه توده بدنی (BMI) شاخص ساده‌ای برای ارزیابی نسبت وزن به قد است که برای طبقه‌بندی چاقی و اضافه وزن در افراد بزرگسال مورد استفاده قرار می‌گیرد. این شاخص از تقسیم وزن (بر حسب کیلوگرم) بر محدوده (بر حسب متر) به دست می‌آید.

اگر نمایه توده بدنی شما بین ۱۸/۵ تا ۲۴/۹ باشد، وزن شما طبیعی تلقی می‌شود.

اگر نمایه توده بدنی شما بین ۲۵ تا ۲۹/۹ باشد، شما دچار اضافه وزن هستید.

اگر نمایه توده بدنی شما بین ۳۰ تا ۳۴/۹ باشد، شما دچار چاقی متوسط (چاقی درجه یک) هستید.

اگر نمایه توده بدنی شما بین ۳۵ تا ۳۹/۹ باشد، شما دچار چاقی شدید (چاقی درجه دو) هستید.

اگر نمایه توده بدنی شما بیشتر از ۴۰ باشد، شما دچار چاقی خیلی شدید (چاقی درجه ۳) هستید.

بسیج ملی کنترل فشار خون

علل چاقی

اضافه وزن و چاقی علل متعددی می‌توانند داشته باشند اما برخی از مهم‌ترین علل آن از این قرارند:

اندازه دور کمر

تعیین اندازه دور کمر، به تنها یی، شاخص مهمی برای تعیین توزیع چربی شکمی و بیماری‌های وابسته به آن است. چربی شکمی نسبت به چربی محیطی (در منطقه باسن و ران) برای سلامتی خطر بیشتری دارد. اگر اندازه دور کمر فرد کمتر از ۹۰ سانتی‌متر باشد، مشکل است و اگر ۹۰ سانتی‌متر یا بیشتر باشد، تجمع چربی شکمی زیاد محسوب می‌شود و دارای مشکل (در معرض خطر) است.

عوارض چاقی و اضافه وزن

چاقی یکی از علل مهم مرگ و میر و ابتلا به بیماری‌های مزمن محسوب می‌شود. خطر نسبی مرگ و میر در افراد چاق، در مقایسه با افراد لاغر، تقریباً ۲ برابر است. چاقی عامل مهمی در ابتلا به بیماری‌های زیر به حساب می‌آید:

◀ **بیماری‌های قلبی:** چاقی باعث بروز مشکلات قلبی نظیر بزرگ شدن قلب، نارسایی قلبی و تجمع مایعات در بافت‌های بدن، به خصوص در پا، ریه، شکم و سکته قلبی می‌شود.

◀ **افزایش فشار خون:** فشار خون بالا در افراد چاق بین ۲ تا ۶ برابر بیشتر از افرادی است

که اضافه وزن ندارند. چاقی‌های مرکزی یعنی چاقی‌هایی که در قسمت شکم متمرکز است (چاقی نوع مردانه) در ایجاد فشار خون بالا اهمیت بیشتری دارند. هر چه وزن شما بیشتر شود، بافت چربی شما نیز بیشتر می‌شود. این بافت برای زنده ماندن نیاز به اکسیژن و سایر مواد غذایی دارد که باید توسط جریان خون تأمین شود. هر چه نیاز به اکسیژن و مواد مغذی بیشتر شود، حجم خون و مقدار فشاری که روی سیستم گردش خون وارد می‌شود، فشار بیشتری بر دیواره سرخرگ‌های شما وارد می‌شود.

افزایش قند خون یا دیابت: چاقی عامل اصلی ایجاد دیابت نوع ۲ است، زیرا افزایش چربی باعث افزایش مقاومت بدن به اثر هورمون انسولین می‌شود. لذا این هورمون نمی‌تواند با مقداری طبیعی قبلی، وظیفه خود را که کنترل قند خون است، به درستی انجام دهد و در نتیجه، قند خون بالا می‌رود که خود یکی از عوامل خطرساز مهم برای سلامتی فرد محسوب می‌شود.

درگیری عروق مغزی به صورت سکته مغزی: چاقی باعث تصلب شرايين و رسوب چربی در جدار سرخرگ‌ها می‌شود که می‌تواند سرخرگ‌های مغزی رانیز درگیر کند و باعث تنگ شدن عروق مغزی شود. حال اگر لخته خونی در این عروق باریک ایجاد شود، می‌تواند به طور ناگهانی باعث انسداد جریان خون به منطقه‌ای از مغز شما شود و به سکته مغزی بینجامد.

اختلال در چربی‌های خون: رژیم‌های غذایی که دارای مقدار زیادی چربی‌های اشباع شده مثل گوشت قرمز یا غذاهای سرخ شده هستند، می‌توانند علاوه بر ایجاد چاقی، باعث بالا رفتن کلسترول بد خون شوند. چاقی همچنین باعث پایین آمدن سطح کلسترول خوب خون و بالا رفتن سطح تری کلیسیرید خون می‌شود. تری کلیسیریدها بیشترین میزان چربی در غذاهای شما و همچنین بیشترین درصد چربی در بدن شما را شامل می‌شوند و در طولانی مدت اختلال در سطح چربی‌های خون، باعث تصلب شرايين می‌شود.

درگیری کیسه صفراء: به علت تجمع چربی اضافی در بدن افراد چاق، کلسترول بیشتری نیز در بدن آنها وجود دارد که این کلسترول اضافی می‌تواند در کیسه صفراء رسوب کند و باعث سنگ کیسه صفراء شود.

سرطان‌ها: انواع متنوعی از سرطان‌ها با اضافه وزن همراه هستند که در زنان می‌توان به سرطان پستان، سرطان رحم، سرطان تخمدان، سرطان گردان رحم و سرطان کیسه صفراء اشاره کرد. مردان چاق نیز نسبتاً در معرض خطر بالاتری برای ابتلا به سرطان‌های کولون، رکتوم و پروستات هستند.

برنامه کاهش وزن

برنامه های استاندارد کاهش وزن معمولا شامل موارد زیر هستند:

- ◀ رژیم غذایی مناسب شامل رژیم کم کالری
- ◀ افزایش فعالیت بدنی و ورزش
- ◀ تغییر در سبک زندگی
- ◀ دارود رمانی در صورت نیاز
- ◀ جراحی در صورت نیاز و طبق نظر پزشک معالج

۸ توصیه عملی برای کاهش وزن

اگر با توجه به خطرات و عوارضی که برای چاقی و اضافه وزن خوانده اید، مصمم به کاهش وزن شده اید؛ می توانید برنامه کاهش وزن خود را با رعایت این ۸ توصیه عملکرایانه شروع کنید:

۱) **هدف خود را مشخص کنید:** هدف خود را از کاهش وزن مشخص و معلوم کنید؛ برای مثال، در مدت زمان مشخصی که مد نظر دارید، می خواهید چقدر وزن کم کنید؟ در تعیین هدف خود ایده آل گران باشید و قدم های کوچک را ارج بنهیید؛ «می خواهم فعالیت بدنی خود را افزایش بدhem»، این هدف خوبی است اما مشخص نیست چقدر و به چه میزان. بنابراین، به عنوان مثال، بهتر است بگویید: «می خواهم روزی ۰.۶ دقیقه پیاده روی کنم.»

۲) **از تمام غذاهای مورد علاقه تان دست نکشید:** اگر در راه کاهش وزن، به خود تان خیلی سخت بگیرید؛ خیلی زود کم می آورید و تسلیم می شوید. پس برای دستیابی به تناسب اندام در طولانی مدت، از رژیم غذایی خود لذت ببرید. در این میان، این هنر شماست که بتوانید یک رژیم غذایی خوشایند ولی سالم و کم کالری را برای خود تدارک بینید تا بتوانید برای همیشه از رژیم غذایی مورد علاقه تان لذت ببرید. در این زمینه می توانید از راهنمایی های متخصصین تغذیه کمک بگیرید.

◀ می توانید اقلام کم چرب تراز خوراکی های مورد علاقه خود را مصرف کنید؛ مثلاً پنیر کم چرب، گوشت بدون چربی، طبخ خانگی غذاهای مورد علاقه به روش هایی کم چرب و سالم و ...

◀ می توانید هر چند وقت یک بار، کمی از کالری رژیم غذایی خود را کاهش دهید و به جای آن، کمی از خوراکی پر کالری مورد علاقه تان را مصرف کنید تا در درازمدت

احساس محرومیت از خوراکی‌های دلخواه را پیدا نکنید. البته می‌توانید با انجام فعالیت بدنی بیشتر، کالری مازاد دریافتی را نیز بسوزانید و جبران کنید.

۳) غذاهای مصرفی و عملکرد خود را ثبت کنید: حتی روزهای بدی را که در آنها افراط و پرخوری کردید، یادداشت کنید. این کار باعث می‌شود که شما متوجه کارهایی که انجام می‌دهید، باشید و رشته امور از دست تان خارج نشود. البته منظور این نیست که نباید هیچ وقت هیچ افراط یا خللی در کار شما پیش آید، بلکه هدف این است که رشته امور از دست تان خارج نشود و همواره متوجه آنچه در حال اتفاق افتادن است، باشید. این روش به شما کمک می‌کند به موقع هوشیار شوید و ناگهان زمانی به خودتان نیایید که جبران آن دشوار شده باشد.

۴) با خودتان صادق باشید: بسیار خوب است که با خودتان صادق باشید و اگر بیش از مقدار نیازتان کالری دریافت کردید، آن را ثبت کنید. متوسط دریافت کالری شما در روز مدت است که اهمیت دارد و بنابراین می‌توانید در عده غذایی بعدی یا روزهای بعد، از طریق کاهش کالری دریافتی و افزایش فعالیت بدنی، جبران کنید. پس بهتر آن است که همیشه با خودتان صادق باشید و هر زمان که پرخوری کردید، با آن رو به رو شوید.

۵) همیشه به پشت سر خود نگاه کنید: وقتی در مسیر کاهش وزن گام بر می‌دارید، هر چند وقت یک بار خودتان را با گذشته مقایسه کنید. این حرف به آن معناست که هر چند وقت یک بار خودتان را با روز اولی که کاهش وزن را شروع کردید، مقایسه کنید. این که چقدر وزن کم کرده‌اید؟ این که لباس‌ها چقدر بهتر از گذشته بر تن شما برازنده شده‌اند؟ چقدر سطح انرژی و سلامت شما ارتقا یافته است؟ اکنون چه اقدامی را می‌توانید انجام دهید که قبل نمی‌توانستید؟

۶) هرگز تسلیم نشوید: شما در مسیر کاهش وزن و تناسب اندام راهی طولانی در پیش دارید و به هر حال روزها و هفته‌هایی در راه خواهد بود که در آنها کنترل رژیم غذایی از دست شما خارج می‌شود. این اتفاقی است که به هر حال محتمل است. شما فقط باید به مسیر قبلی بازگردید و اشتباه خود را محدود و مهار کنید و تلاش خود را از سر بگیرید و به راه خود ادامه دهید.

۷) به خودتان پاداش دهید: پاداش و تشویق می‌تواند نقش مهمی در ادامه راه برای کاهش وزن داشته باشد. برای پاداش، چیزی را قرار دهید که واقعاً آن را دوست دارید. این پاداش می‌تواند خریدن چیزی باشد که دوست دارید و یا گذراندن یک عصر دلنشیین با دوستانتان... اما هرگز غذارا به عنوان پاداش قرار ندهید.

۸) از اطرافیان خود کمک بگیرید: کاهش وزن، اراده و تلاش زیادی می‌خواهد. معمولاً

افرادی که به خوبی خود را لاغر کرده‌اند و عادت‌های غذایی سالمی در پیش گرفته‌اند، افرادی هستند که از حمایت دوستان و خانواده‌های خود برخوردار بوده‌اند. تصمیم خود را به دوستان و خانواده‌تان نیز اطلاع دهید و از آنها کمک بخواهید. از آنها بخواهید که شما را تشویق کنند و به شما دلگرمی بدهند.

روش اندازه‌گیری دور کمر

برای اندازه‌گیری دور کمر، فرد باید باشد و دو دست خود را آزادانه در دو سمت بدن قرار دهد. محل تقاطع خط عمومی میانی (خط پهلو که از زیر بغل تا لبه بالای استخوان لگن ادامه می‌یابد) در محل مربوط به آخرین دندنه قفسه سینه و لبه فوقانی استخوان لگن خاصره سمت راست فرد را پیدا کنید و علامت بزنید. سپس دقیقاً وسط این دونقطه را با نوار اندازه‌گیری تعیین کنید و علامت بزنید و نوار را روی آن قرار دهید و به طور افقی به دور شکم حلقه کنید. قبل از خواندن اعداد نوار اندازه‌گیری، ابتدا مطمئن شوید که نوار تاخورده‌گی و چرخش نداشته و به صورت مماس بر روی پوست شکم قرار گرفته باشد و به آن فشار نیاورد. این نوار باید موازی سطح زمین باشد. اندازه‌گیری دور کمر باید در انتهای یک بازدم طبیعی انجام شود.

روش اندازهگیری قد

فرد باید بر روی سطحی بایستد که آن سطح، صاف و سفت باشد (سطح سیمانی، موزائیک) و توسط فرش یا کفپوش‌های نرم پوشیده نشده باشد. در چنین موقعی بهتر است از یک تخته چوبی صاف در زیر پا استفاده شود.

فرد باید کفش خود را درآورد و وسایل سنگین به همراه نداشته باشد.

فرد باید پشتیش را به قدسنج تکیه دهد. پشت سر، پشت تن، باسن، ساق و پاشنه پاها باید به طور مستقیم به قدسنج تکیه داده شود. فرد باید سررا مستقیم به سمت جلو نگه دارد و به یک نقطه در مقابل نگاه کند.

یک خطکش باید روی سرگذاشته شود تا بر موى فرد فشار آورد. سپس از محل تقاطع خطکش با دیوار تا پایین را اندازه بگیرید و یا از خطکش قدسنج استفاده کنید.

قدر ابر حسب سانتی‌متر و با یک رقم اعشار بنویسید.

گفته خود فرد، ملاک نیست. فقط در مورد افرادی که قادر به حرکت نیستند، می‌توان اندازه قد را از خود فرد پرسید و یادداشت کرد.

روش اندازهگیری وزن

در اندازهگیری استاندارد وزن، سطح زمین باید سفت و صاف باشد و مفروش نباشد.

وزنه باید به طور دقیق بر روی صفر تنظیم شده باشد.

فرد باید کفش و لباس‌های اضافی خود را درآورد و وسایل سنگین به همراه نداشته باشد.

فرد باید به طور مستقیم و در مرکز ثقل بایستد.

اگر وزنه از نوع دیجیتالی است، پس از ثابت شدن، عدد را بخوانید.

- میزان وزن را بر حسب کیلوگرم و با یک رقم اعشار بنویسید.

- فرد نباید خودش وزنش را بخواند، بلکه حتماً باید وزن توسط پرسشگر یا شخص دیگری خوانده شود، چون با خم شدن برای خواندن وزن، مقدار آن اندکی تغییر می‌کند.